

derneming ten sterkste in uw aller belangstelling aan en zal altijd dankbaar zijn voor steun en raad.

JAC. P. THIJSSÉ.

De Goudhaantjes. — In antwoord op uw vraag omtrent de goudhaantjes melden we u, dat 't ook ons getroffen heeft, dat 't aantal dit seizoen zoo bitter klein was. Een enkelen keer treffen we ze aan, en dan nog veelal in paartjes, of zeer kleine troepjes.

Met de Kuifmeesjes gaat 't hier voorspoedig; elk jaar breidt zich hun aantal, tot onze groote voldoening uit. 't Zelfde geldt voor de groote Lijsters, die de laatste 6 jaar zich flink vermeerderen, en reeds teruggekeerd zijn, wat voor onze streek nogal vroeg is.

Enschede, 14 Febr. '25.

H. J. HOGESLAG.

De Goudhaantjes. — U mist de goudhaantjes. Er zijn er hier troepjes van honderden doorgetrokken. In de laatste week van Januari zaten enkele boschjes van kleine sparren in den Veldhoek vol.

Ruurloo, 11 Febr. '25.

K. ZWART.

Goudhaantjes. — Het is mij ook opgevallen dezen winter, dat ik weinig staartmeesjes gezien heb, en vond ik deze vroeger altijd in gezelschap van het Goudhaantje, (benevens enkele zwartkopmeesjes), die weinige staartmeesjes die ik nu zag, waren zonder verder gezelschap.

Ermelo, Veluwe.

G. H. VAN WAVEREN.

Trekkende Eenden. — Bijna ieder jaar (vele jaren lang) zag ik hier aankomen in November een groote zwerm eendjes, welke neerstreken in de Zuiderzee, niet ver van den oever, en ook menigmaal heb ik in Januari of Februari een groote zwerm Eenden (een wolk, het waren er duizenden en duizenden) Noordwaarts zien trekken. In 1924 heb ik echter noch in November, noch in December iets zien aankomen: geen eendje te bekennen, totdat juist één dezer dagen, den 12den Februari ik een groote koppel eendjes in zee zag, welke koppel den volgenden dag, 13 Februari, aangegroeid was tot vermoedelijk ongeveer 3000 stuks. Ik heb ze zooveel mogelijk door mijn kijker bekeken, en heb bevonden, dat het kleine eendjes zijn, ik zou haast zeggen zoo klein als waterhoentjes. Ze maken een piepend geluid, als jonge eendjes van een week oud, terwijl een hééle enkele maal een gewoon kwakend geluid van één enkel exemplaar er tusschen, door opstijgt. De kleur is donker, witte band om den hals, misschien iets wits, bovenaan den vleugel. Er zijn er echter ook bij, welke geheel grauw zijn, aan onderborst en buik iets lichter van kleur.

Ik ben geen goed ornitholoog — misschien kan iemand mij eens op de hoogte stellen, met welk soort eend men hier te doen heeft. —

Heden 15 Februari is het geheele gezelschap vertrokken, vermoedelijk naar het Noorden. —

G. H. VAN WAVEREN.

Roodborst in nestkastje. — Verleden jaar heeft in een nestkastje aan mijn huis in Den Haag een roodborstje gebroed. De hoogte was ongeveer 7 M. 5 Mei lagen er 3 eitjes in. Het broedsel is uitgekomen en uitgevlogen. Vermoedelijk hebben ze daar hun toevluchtsoord genomen met het oog op de vele katten, bij ons in de buurt.

Wie is dat. — Kunt U uit de volgende beschrijving opmaken, welke pieper het is? Zoo neen, welke gegevens ontbreken dan nog. — Ze vliegen een pas of 10 vóór me op uit het gras van een groot braakveld, dat van plan is, weer hei te worden. Grootte en kleur ongeveer als van een boompieper. Bij tweeën of drieën stijgen ze in onzekere vlucht een Meter of zes omhoog en spreiden daarbij de staarten uit, zoodat de witte randveeren te zien komen. Telkens na eenige vleugelslagen drukken ze de vleugels tegen het lijf, maar niet zoo regelmatig als een specht. Onder het vliegen roepen ze met eenigszins angstig timbre piett piett pi-te piett.

De eerste twee keeren *piett* staccato, de derde keer gerect, de vierde weer staccato.